

ת"פ 4755/10/21 - מדינת ישראל נגד חביב סוויטי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 21-10-4755 מדינת ישראל נ' סוויטי(עוצר) 21 פברואר 2023

לפני: כבוד השופט אינאנס סלאמה
המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשם: חביב סוויטי (עוצר)

זכור דין

1. הנאשם שלפני הורשע, על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתוב אישום מותוקן (לאחר שמייעת הריאות בתיק), בעבורות של סיוע לשוד בנסיבות חמורות - עבירה לפי סעיף 402(ב) + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), והחזקת סכין שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

כתב האישום המותוקן

על פי עובדות כתוב האישום המותוקן, עובר לתאריך 13.9.2021, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, גמלה בלבם של הנאשם ושל אדם בשם דיאב ג'נדاوي (להלן: "דיאב"), שביניהם היכרות מוקדמת, החלטה לשדוד נהג מונית (להלן: "התכנית"). בתאריך 13.9.2021 בשעה 23:00 Uhr, שבו הנאשם, דיאב ואדם נוסף (להלן: "האחר", ושלושתם ייחדי להלן: "השלשה") ברחוב החלוץ בחיפה, כשהם מחזיקים בצוותא חדא בחפץ דמי אקדח ותריסס גז פלפל מדייע. הנאשם החזיק בתוך מגן הטלפון הנייד שלו, להב סכין דק וחד באורך 9.5 ס"מ וזאת למטרה לא כשרה (להלן: "הסכין").

בהמשך לתכנית, סימנו הנאשם ודיאב למונית אשר נהוגה על ידי אברהם מזרחי (להלן: "המתלון"), לעצור. השלשה עלו למונית כשהנאים התישב במושב הקדמי ליד המתלון, בעוד דיאב והאחר התישבו במושב האחורי. שלושתם ביקשו מהמתלון להסייע לרוחב בת גלים בחיפה. במהלך הנסיעה ולביקשת האחר, עצר המתלון את המונית והאחר ירד ממנה בסמוך לבית החולים רמב"ם.

במה שלאמר, הורה דיאב למתלון להמשיך בנסעה, ולאחר שהמתלון עבר את הרכבל, הורה לו דיאב לעצור את המונית. מיד לאחר מכן, הפעם דיאב לראשו של המתלון את החפץ דמי האקדח וריסס לתוכו עינו ג' פלפל מדמייע. "דיאב ירד מהমונית וניגש לדלת הנהג, כשבמקביל שחרר הנאשם את חגורת הבטיחות של המתלון, בכך שלחץ על תפס החגורה, ובכך סייע לו ביצוע השוד וזאת על מנת להקל על דיאב להוציא את המתלון מהמונית. דיאב פתח את דלת הנהגomid המתלון נפל על הכביש. המתלון התרומם ואז דיאב סגר בכוח את דלת הנהג על גופו של המתלון, שנפל שוב ונחבל بيדו וברגלו הימנית".

במה שلتכנית ובמסגרתה, עליה דיאב למושב הנהג והחל לנוהג במוניות, כשהיא לו רישיון נהיגה ומוביל שיש ברשותו תעודה ביטוח בתקף, וכאשר הנאשם ישב לידיו. השניים נמלטו מהמקום בנסעה במוניות במטרה לשולל אותה שלילת קבע מהמתלון ומהבעליים, ללא הסכמתם, וכשהם מותרים את המתלון החובל שרווע על הרצפה. במהלך ההימלטות, שברו השניים מזיד את מצלמת הדרך שהייתה מותקנת במוניות וזרקו אותה.

כתוצאה מעשי של דיאב ובסיומו של הנאשם, נגרמו למתלון שירותים שדיםמו לאורך ידו הימנית ובברך רגלו הימנית. זמן קצר לאחר ביצוע השוד, נעקרו הנאשם ודיאב על ידי שוטרים בכיביש 22, כשהם בתוך המונית והמונית הוחזרה לבאים.

בכתב האישום המתוקן נטען עוד, כי הנאשם סייע לדיאב כשהם בחבורה וכי המעשים שבוצעו על ידי דיאב נעשו "בסיומו של הנאשם שהתבטא בנסיבות מסוימות, בחיזוק ידי הנאשם בשחרור חגורת הבטיחות של המתלון". עוד נטען, כי הנאשם החזיק סכין מחוץ לתחום ביתו שלא למטרת שררה.

הכרעת הדין והסדר הטיעון

כאמור, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים (ואשר לא כלל הסכמה עונשית), הוגג לאחר שנשמעו כל הראיות ובטרם ניתנה הכרעת הדין על פי כתב האישום המקורי. ברגע דא ולהשלמת התמונה אציג, כי במקור ייחסה לנאשם מעורבות בשוד כמציע בצוותא וכן עיריות נוספות הקשורות במהלך השוד. דא עקא, שלאחר ניהול הראיות ובuckות המסתה הראייתית שנפרשה בפני בית המשפט, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שככל תיקון מהותי ומשמעותי בסעיפי האישום שייחסו לנאשם ושבהם הוודה והורשע.

ברגע דא וכפי שיפורט בהמשך, החלתו של הנאשם שלא להודיע ביצוע העבירות שייחסו לו בכתב האישום המקורי, ולנהל את הגנתו, הביאה בסופו של יומם לכך כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי. אי כן, העובדה כי המשפט נוהל, לא תזקף לחובתו של הנאשם.

לא זו אף זו, דברי הנאשם עצמו, שחתמו את הדיון בו נשמעו הטיעונים לעונש, לפיהן, "אני ניהلت את

התיק שלי עד הסוף כי רציתי להוכיח את חפותי בתיק", אכן עולם בקנה אחד עם תМОנת המצב שתוורה. לעניין זה אשוב גם בהמשך.

טייעוני הצדדים לעונש

5. המשימה טענה לעונש בעל פה והגישה אף טיעונים בכתב. עוד הוגש תדייס הרשות קודמות של הנאשם וכן שני גזר דין במסגרת הוטל על הנאשם מסר מותנה בר הפעלה. המשימה הפנתה בטיעונה לערכים החברתיים שנפגעו עבינינו, "בינם: הגנה על קניין הפרט, כבודו וגוף; על הביטחון האישי והציבורי ושלמות הגוף והנפש". היא טענה, כי "מדובר בערכים בעלי חשיבות עליונה בכל חברה מתקנת", ופגיעה בהם מחייבת עונשה חמירה ומרתיעה. המשימה הדגישה כי בעבירות כגן דא, בית המשפט העליון הביע דעתו לא אחת על הצורך לנקט בעונשה חמירה ואפקטיבית כלפי מבצעי עבירות שוד.

המשימה הפנתה בטיעון הכתוב לפסק דין בודד (ע"פ 5944/13) בבחינת "הפסיכה הנוגגת", ממנה ביקשה להסיק לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לו היא טוענת, אשר נע בין 2.5 עד 4 שנים מסר בפועל, לצד רכיבי עונשה נוספים. בטיעונה בעל פה, הפנתה המשימה לגזר דין של בית המשפט המחויז בחיפה, בת"פ 22-201-32345 מדינת ישראל נ' עמאר (28.9.2022).

6. בכל הנוגע ל"נסיבות ביצוע העבירות", הפנתה המשימה לחילוק היחסי של הנאשם, שהוא משמעותי לטענתה, וכאשר הסיווג שהעניק לדיאב ביצוע העבירה, "נמצא ברף הגבוה של עבירה זו". היא הפנתה לנזק שנגרם מביצוע העבירה מעשיו של דיאב בסיווג הנאשם, ציינה כי לא ניתן להצביע על סיבה מסוימת או מניע ייחודי שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה בלבד בחרותו בדרך הפשע דרך חיים וראיות הרוח האישית שלו. הנאשם יכול להבין את מעשיו והשלכותיהם, על אחת כמה וכמה לאור עבירות הפלילי והמאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים כנגדו. היא הפנתה אף לנצל ל clue של הנאשם נוכח ביצוע העבירה כלפי נהג מונית בשעת לילה מאוחרת. נטען אף לתוכנן שקדם לאיורו שמהווה נסיבה לחומרה לפי המשימה.

7. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, צינה המשימה כי הנאשם אמן הוודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מותקן, אך מדובר בנאשם שלא חסר מהמתلون להheid, ניהל הוכחות במשפט זמן רב ולחובתו מספר הרשות קודמות כולל מסרים מותנים. שאלה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב לסגורו, עטרה המשימה לקבוע את עונשו ברף העליון של מתחם העונש ההולם. לעניין המאסרים על תנאי, ביקשה המשימה כי אלה יופעלו במצבם.

8. המשימה הפנתה לגזר דין של השותף, דיאב, בפני מותב אחר בבית משפט זה, שם נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 ל- 60 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. על דיאב נגזרו 48 חודשים

מاسر בפועל, וכן הופעל מاسر על תנאי בן 8 חודשים באופן מצטבר. המאשימה הוסיפה, כי ערעור שהגיש דיאב בבית המשפט העליון נדחה.

9. הסגנור אף הוא טען לעונש בעל פה והגיש טיעון בכתב. בפתח דבריו ציין הסגנור, כי עסקינו באירוע אחד אשר יש לקבוע לגביו מתחם הוול אחד. הוא לא חלק על כך שיש במעשה של הנאשם כדי לפגוע בערכיהם חברתיים מוגנים, "יביניהם הגנה על ביטחונו ושלמות גופו של הציבור והגנה מפני פגיעה בגופם וברכושם". בבחינת מידת הפגעה בערך המוגן, עתר הסגנור להבחן בין מדרגי החומרה השונים בעבירות שוד ובין הנسبות השונות לחומרה ולקולא. טען, כי בעניינו, "הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הנמור והוא אף באה לידי ביטוי בשים לב לכך שהנאשם הודה בסטייע לעבירה שמעובדות כתוב האישום המתוקן ברி כי בוצעה באופן מובהק ע"י אחר". הסגנור הדגיש, כי מהראיות שנפרשו ניתן ללמידה בבירור כי אין מדובר בביצוע מתחכם או מתוכנן וכי לא נגרם נזק ממשי כתוצאה מביצוע העבירות. עבירת הסטייע לשוד המוחסת לנאים אף בוצעה ללא הפעלת אלימות פיזית מצד.

לענין העבירה של החזקת סכין טען הסגנור, כי מדובר בהחזקת להב של סכין יפנית במגן הטלפון הננייד של הנאשם ומובילו שנעשה בה כל שימוש, כאשר כל מחלוקת כי הנאשם לא החזיק את הסכין בידו במהלך האירוע.

10. הסגנור הפנה לפסיקה אשר תומכת לדידו בקביעה כי מתחם העונש ההולם שנקבע ביחס לעבירות שוד בנסיבות דומות, נع בין 6 ל- 36 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. הסגנור הדגיש כי מתחמי העונשה אליהם הפנה, מתייחסים לביצוע עבירה מושלמת של שוד, בעוד הנאשם הורשע בסטייע בלבד, ומכאן שיש להעמיד את מתחמי העונשה המפורטים על מחצית העונש המפורט להם. "מכאן שמתחמי העונשה לעבירת סטייע לשוד, במקרים דומים **נעים בין 3 ל- 18 חודשים מאסר בפועל**" (ההדגשה במקור).

הסגנור ציין, כי ההפניה לפסיקה "הינה מכוח קל וחומר, מכיוון שחלק מהפסיקה מתיחסת לעבירות דומות אשר בוצעו במקרים חמורים באופן משמעותי ביחס למקרה דין".

11. הסגנור הדגיש בטיעוניו, כי התקoon בכתב האישום לא היה טכני וכי הוא "התאפשר רק לאחר שנשמעו כל הריאות לפני בית המשפט ואף הוגשו סיכומים מטעם הצדדים". המאשימה בעתרתה לעונש, ולמרות התקoon המשמעותי, "מבקשת להתעלם מכל המסכת העובדתית שנפרסה", כאשר עניינו של הנאשם מאובחן באופן מהותי מעניינו של דיאב, על החומרה של מעשיו של אותו דיאב, כפי שאף עמד עליהם כב' השופט טובי בגזר דין ("הפעלת האלים, השימוש בגז המדמיע, הכוח הפיזי - כל זה לא שיר לנאים כאן" - כלשהו). יתרה מכך, אף אם נלקח לפי המתחם שנקבע בעניינו של דיאב, ומשעסוקין בסטייע בכל הנוגע לנאים, "חישוב מתמטי פשוט מביא אותנו ל- 15 חודשים. גם הרף זהה הוא לא נכון ביחס לחלקם של הנאשם ביחס לאיירוע זה, היות וחלקו הוא שונה. החלק שונה בכל רמה"ח איברו של האירוע הזה".

הסגור הוסיף, כי בעינינו "אין מדובר באירועים מתווכמים שתוכננו מראש אלא במעשה ספונטני מתגלא" של דיאב, כאשר חלקו של הנאשם "מתואר בסעיף 8 לעובדות כתוב האישום באופן שהנאשם שחרר את חגורת הבטיחות של המתלון, בכך שלחץ על תפס החgorה, ובכך סייע לו ביצוע השוד" (ההדגשה המקורי). לעניין יכולתו של הנאשם להבין את אשר עשה, הפנה הסגור לעדותו של הנאשם במהלך פרשת ההגנה בה ציון, כי אף הוא נפגע כתוצאה מהזאת הגז המדמי עלי ידי דיאב לכיוון החלק הקדמי של המונית. לפי הסגור, "חלקו הזניח של הנאשם אינו יכול להיזקף לחובתו, חלקן מחומרת מעשו של الآخر".

הסגור עתר להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם. זאת, בין היתר, בשל חלקו המינורי של הנאשם, ללא שימוש באלים פיזית או מילולית, ההודאה ונטיילת האחריות, הבעת החרטה, חיסכון בזמן שיפוטי ורצונו של הנאשם להשתקם "על מנת לפתח דף חדש ונקי".

לענין המאמרים המותנים, עתר הסגור כי אלה יופעלו באופן חופף ולא במצבבר. זאת, בשים לב לעיקרו ההלימה וטור התחשבות בנסיבותו האישיות של הנאשם. בסופו של יום, עתר הסגור כי בית המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה, "שהיא כבר 16 חודשים מיום האירע", והינה "בchalot תקופה מעצר הולמת את נסיבות האירע זהה".

13. לקרהת חתימת הדיון, אמר הנאשם את דבריו כדלקמן:

"אני ניהליתי את התקיק שלי עד הסוף כי אני רציתי להוכיח את חפותי בתיק.

היום רציתי להגיד לעוז"ד שלי שהוא נוסף אבל לא רציתי למשור עוד זמן.

אני מצטער שהייתי חלק באירוע הזה, שהייתי בזמן הלא נכון ובמקום הלא נכון".

דין והכרעה

14. העיקרון המנחה בגזרת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנسبותה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעיר החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לארר את העונש המתאים לנאים בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אין קשריות ביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג

ממתחם העונש, han לקלוא - משיקולי שיקום, han לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש הולם

15. אין חולק כי המעשים המוחשיים לנאים מהווים אירוע אחד, שכן מדובר במעשים אשר בוצעו בסמיות זמניות, בזה אחר זה וכאשר קשר הדוק מתקיים ביניהם. אי לכך, אף שהמאמשה לא טענה אחרת, ומאחר והسنגור התייחס לעניין זה בטיעונו, יש לקבוע כי עסקינו ב"AIROU LTD", לגביו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

16. בעת קביעת מתחם העונש הולם, יש לעמוד תחילת על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירה שביצעו הנאים, ועל מידת הפגיעה בהם.

מעשי של הנאים גרמו לפגיעה בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, בראשם הגנה על ביטחון הציבור ושלוםו. בדרך הילכו, ערער הנאים את תחושת הביטחון האישי השוררת הציבור וגרם הוא לפגיעה גם בערך החברתי של הגנה על הקניין. הפגעה בערכים החברתיים המוגנים בכל הנוגע לחלקו של הנאים, הינה ברמה נמוכה בשים לב לחלקו המינורי יחסית במבט על נסיבות השוד, מהלכו ותוצאותיו. מן הצד الآخر, וה גם שלנאים מיהוס אך סיוע למשעים שביצעו דיאב, המבצע העיקרי השוד, שוד כלפי עצמו הוא מעשה בעל חומרה מרובה, ואין להסכים כי מעשים כגון דא יארעו בחברה, כדי להשגת "כספי קל". זאת ועוד, אירוע שוד, אפילו הוא מתוכן לפרטי פרטים, ניתן לדעת את תחילתו, אך סופו אינם ידוע מראש. זאת מלחמת שמעורבים בו אנשים נוספים - הקורבן ולעיתים אף עברי אורח.

17. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות השוד, אף מקום בו זו אינה כוללת שימוש בנשק, וכן על העונש המשמעותי אשר יש להשיט על מבצע עבירה זו.

ראו על כך ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' ابو הידי, פסקה 5 (21.6.2006):

"העבירה בה הורשע המשיב (שוד בנסיבות חמירות - א' ס') חמורה היא גם בנסיבות בהן לא נעשה שימוש בנשק. היא מבטאת אי קבללה של תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנוהג בגופו של אדם ובזכותו על רכשו. היא מבטאת תפישה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכטיב את ההתנהלות וגורם לכך שהחציבור מתנהל בתחשפה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רוח קל. אולם אזהרים תמים זכאים ללכת ברחווק מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עינוי אלא את עינויינו שלו. בגישה הדין בעבירה מסווג זה ראוי כי בית המשפט יתן את הדעת, לצד נסיבותו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך שלוח מסר ברור לפיו מי שנכנן לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש ממשמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי העונשה

האחרים".

18. יתרה מכך, אף מקום בו ביצוע עבירות השוד אינו מלאה באלים, התייחס בית המשפט בחומרה לעבירה זו. ראו על כך **ע"פ 7537 מזרחי נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (30.1.2017):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד - אף במצבים בהם זו נעשית ללא אלימים פיזית ומליל שנהאשם אוחז בפועל בנשך חם או קר - וקבע כי יש בה לפגוע בביטחון האישי של קורבן העבירה, כמו גם בסדר הציבורי ובתחום הביטחון של הציבור כולו ...".

19. מעשי השוד שונים זה מזה, בהתאם למנעד הענישה בצדדים רחבי. ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל**, פסקה יא (6.2.2014), כדלקמן:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כמובן, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגין מגוונת; אך פטור ללא כלום אי אפשר (ביבלי, חולין צ' ע"ב), ואת המסתגרת קבע מבון החוק בקביעת 'tag העונש' לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפקדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראי-ספרטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשך, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשך; אין זהה דינה של עבירה חד פעםית למסכת שיטית של עבירות".

בכוגן דא, "מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוגגת, תלויים, כאמור, במידה מסוימת הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו. מכאן **חשיבות היתריה** בבחינת כל מעשה שוד ושוד לגוף..." (ע"פ 772/13 **יחיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (29.6.2014), להלן: "עניין יחיא").

20. אסקור לכאן מספר פסקי דין, המבטאים את מדיניות הענישה הנוגגת, ממנה יש להקייש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה יקבע מתחם העונש ההולם במקרה דכן. יש לזכור כי בענייננו מדובר בעבירה של **שוד** בנסיבות חמימות. בCogon DA, סעיף 32 לחוק קובלע, כי עונשו של מי שהורשע בסיווע לדבר עבירה, הוא **מחצית העונש** שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי של העבירה.

בסקירה שלhallן ATIICHIS גם לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים בטיעוניהם לעונש;

ע"פ 5608/19 **ازברגה נ' מדינת ישראל** (9.1.2020) - לאחר שבית המשפט העליון הציע לאזברגה לשיקול

האם הוא עומד על ערעורו, הלה ביקש לחזור בו מן הערעור, והערעור נדחה. בבית המשפט המחויזי אズברגה הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בביצוע שוד בנסיבות מחמירות. אズברגהפגש בקרובן העבריה,olid 1957 הסובל מלקשי בהליכה, בקיויסק. זאת משביקש קרובן העבריה מאזברגה בסוברו כי הוא עובד בקיויסק, לפורת שטר כסף מחבילה שטרות שהחזיק בכיסו. אズברגה עקב אחרי קרובן העבריה, לרבות שעלה על מטרונית לכיוון ביתו. משנכנס קרובן העבריה לבניין, התנפל עליו אズברגה מאחור, חנק אותו, הפילו ארצה, תקף אותו באגרופים לפניו וביבריה, נשך אותו בידו, שלפ' מכים מכנסי סך של 2,600 ₪ ונמלט מהמקום. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשים מאסר בפועל, וגזר 30 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

ע"פ 4442 **מדינת ישראל נ' שווץ** (13.11.2019) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולות עונשי המאסר שנגזו על המשיבים לאחר שהורשו בשתי עבירות של שוד בנסיבות בנסיבות מחמירות. נוסף על כן המשיב 1 הורשע בעבריה של תקיפת שוטר. בית המשפט המחויזי קבע כי מתחם העונש ההולם בגין המשיב 1 נע בין 20 ל- 36 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם נגזר דין של משיב 1 (גיל צעיר ולא עבר) ל- 20 חודשים מאסר בפועל. אשר למשיב הנוסף, המתחם הוועמד על 24 - 48 חודשים מאסר, בשל האלימות שהפעיל במסגרת מעשי השוד (בין היתר דקירת אחד המתлонנים בירך באמצעות סכין). על משיב זה נגזרו 28 חודשים מאסר בפועל. כאמור בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחמיר בעונשם של המשיבים כאשר הוסיף לעונש של כל אחד מהם 10 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 8271 **מדינת ישראל נ' אבו גלון** (30.1.2018) - המשיב הורשע על פי הודהתו בעבירות של קשרית קשר לפשע ושוד בנסיבות מחmirות. על פי המתואר, המשיב קשר קשר עם אחר לשוד טלפונים ניידים מידיהם של צעירים. לשם כך, המשיב הצטייד בחycz' דמי אקדמי, והאחר הצטייד באקדח. המשיב והאחר הבחינו בשני המתлонנים. המשיב הגיע לאחד מהם, והאחר יירה באוויר. המשיב איים על המתلونן באמצעות החycz' ודרש ממנו את הטלפון הנידי. המתلونן סרב, והמשיב דחף אותו ונטל את הטלפון. האخر נטל מתلونן קטין את הטלפון שבידו. המשיב והאחר נמלטו מהמקום, כשהאחר יירה ירייה נוספת באוויר. בית המשפט המחויזי קבע מתחם בגין 15 ל- 40 חודשים מאסר בפועל; השית על המשיב 23 חודשים מאסר בפועל, וכן הורה על הפעלת מאסר מותנה של 10 חודשים, באופן שחמישה חודשים ירוצו במצבבר. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב, שכן שעונש המאסר עומד על 31 חודשים, ויחד עם המאסר המותנה שהופעל על ידי בית המשפט המחויזי - 36 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 1615 **עבידאת נ' מדינת ישראל** (6.9.2017) - ערעורו של עבידאת נדחה (לאחר שבית המשפט העליון הציע לשקל האם הוא עומד על ערעורו, והמעורער הודיע כי אין הוא עומד על הערעור). בבית המשפט המחויזי, עבידאת ונasm, הורשו על פי הודהתם בעובדות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שוד בנסיבות מחmirות. על פי המתואר, בשעה 01:00 המתлонנת ילידת 1996, יצאה את מקום עבודתה בדרךה לביתה. לאחר שחלפה על פני הנאשימים, הנאשם הנוסף מישר בחזקה את תיקה, והמתлонנת נפלה ונחבטה בקרקע. הנאשימים תפסו את המתлонנת ומשכו אותה, תוך שהם בועטים בגבה ומנסים לחטוף ממנה בכוח את התיק. בהמשך, ולאחר שהנאשימים לא הצליחו לחתת את התיק, עבידאת לקח את הטלפון הנידי שלה, והנאשימים נמלטו. בית המשפט המחויזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 1 ל- 3 שנות מאסר בפועל,

והשיט על כל אחד מהנאשמים 16 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

ע"פ 5817/16 **זיצ'וק נ' מדינת ישראל** (1.8.2016) - פסק דין אליו הפantha ההגנה. המערערת הורשעת בביצוע עבירות שוד בנסיבות חמירות בצוותא, לאחר שיחד עם אחראתו שדדו את המטלון, אדם נכה בעל שיתוק מוחין. בית המשפט המחויזי קבע, כי מתחם העונש הולם נע בין 9 חודשים ל- 3 שנים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, וגורר על המערערת 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשה של המערערת וגזר עליה 9 חודשים מאסר בפועל.

ענין יחיא - על המערער אשר הורשע בעבירות שוד בנגדו ל██ 402(א) לחוק ושהייה בלתי חוקית בישראל נגזרו 4 שנים מאסר לרכיביו בפועל לצד עונשים נלוויים. עונש המאסר בפועל בגין שתי העבירות הופחת בערעורו באופן שיעמוד על 24 חודשים. קבלת הערעור אמנה התבססה על כך כי מתחם העונשה אשר נקבע על ידי בית המשפט המחויזי (3 - 6 שנים מאסר בפועל) אינו תואם את נסיבות ביצוע העבירה, אינו מתישב עם מדיניות העונשה הנוהגת וקביעתו לא נעשתה תוך "שם מלא הוראות תיקון 113 לחוק", אך במקביל בית המשפט זקף לזכותו של המערער, בין היתר, את העבודה כי הוא נעדך הרשותות קודמות, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לציין, כי מדובר בשוד של תיק מאישה שישבה על ספסל בגין ציבור. לאחר שהיא רדפה אחרי המערער והשיגה אותו, הוא חסם את פיה כדי להשתיקה, אחז בידה בכוח והפילה אותה. המערער שכב על גופה של המטלוננת והכניע אותה ולאחר מכן קם ונמלט מהמקום כשהתיק בחזקתו. כתוצאה מהירע נשרטה המטלוננת ונגרם לה שטף דם קל בידה.

ע"פ 7430/13 **טוחסונוב נ' מדינת ישראל** (3.3.2014) - פסק דין אליו הפנה הסגנור. המערער הורשעת בביצוע עבירות שוד בנסיבות חמירות בצוותא תוך שננקטה כלפי המטלון Alémות שהותירה חבלות בגופו (ניפויות ודימומיים בפנוי ובידיו בגנים נזקק לטיפול רפואי) וగניבת רכוש. בית המשפט המחויזי קבע, כי מתחם העונש נע בין 6 חודשים ל- 7 חודשים למסרים הנחוצים לעבודות שירות לבין שנתיים מאסר והשיט על המערער מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. הערעור נדחה.

ע"פ 5944/13 **סלמאן נ' מדינת ישראל** (18.2.2014) - פסק דין אליו הפantha המאשימה.

המערער הורשע בעבירה של סיוע לשוד מזון שבוצע כלפי נהג מונית. זאת ביודעו כי אדם נוסף שנסע עמו מחזק בתעוזת זהות ישראלית מזויפת וכי ברשותו מברג. המערער עזב את המונית באמצעותו כי הוא הולך להביא כסף, בעוד האחר שدد את המונית באיזומי המברג אותו הצמיד לצווארו של המטלון. בבית המשפט המחויזי נקבע מתחם אשר נע בין 20 חודשים ל- 4 שנים מאסר. המערער נדון ל- 20 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.2013) - המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות שוד. על פי המתוואר שם, בין המערער ושניים נוספים שהיו עמו לבין המטלון התעוור ויכוח. בהמשך, השלשה תקפו את המטלון אשר נפל ארצה, ונטלו ממנו מכשיר טלפון נייד וכ- 500 נט. בית המשפט המחויזי העמיד את טווח

הענישה על 4 עד 6 שנות מאסר בפועל, והשิต על המערער 30 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלון. בית המשפט העליון ציין כי עיון בפסקה מעלה מתחם הענישה הראי לעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות עמד על תקופה של 6 חודשים מאסר ועד שנתיים מאסר, והעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי חיפה) 22-01-2022 **מדינת ישראל נ' עמאר** (28.9.2022) - פסק דין אליו הפניה המאשימה. הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות של תושב זר ברחוב החלוץ בחיפה. הנאשם ואדם נוסף עקבו אחר המתלון וכשהם נכנסו לבתו נכנסו אליו ושדרו ממנו סכומי כסף ומחשב נייד. בית המשפט המחויז העמיד את מתחם העונש ההולם על 24 עד 48 חודשים מאסר, לצד עונשים נלוויים וגזר על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל. בנוסף, הופעל במצבבר עונש מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 10 חודשים. כמו כן, הושטו על המערער מאסרים מותנים ופיצוי למתלון.

ת"פ (מחוזי חיפה) 21-05-2022 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.1.2022) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן בביצוע עבירה של שוד בסניף בנק, באמצעות פתק שנמסר לפיקידת הבנק ובו נכתב "תנוועה אחד לא במקום הורג אותך והוא גאת עצמי אין לי מה להפסיד כסף ומהר". בגזר הדין של הח"מ נקבע מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, ונגזר עונש של 19 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 20-02-2020 **מדינת ישראל נ' מצפר** (2.12.2020) - מצפר הוודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתוב אישום מתוקן והורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. על פי המתוואר, המתלוננט ילידת 1947, התהלהכה ברחוב כשל בתפה תיק. מצפר אשר נסע ברכבת בו נגג אדם אחר, הבחן במתלוננט, הורה לאחר לבצע פנית פרסה ובהמשך לעצור את הרכב. מצפר יצא מהרכב, החל ללקת אחר המתלוננט, ולאחר מכן רץ לעברה, תפס בתיק ומשך אותו. המתלוננט הוטחה בכוח על המדרכה והתגלгла עלייה. בהמשך, נעשה שימוש בכרטיסי האשראי שנגנבו מהמתלוננט. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-40 חודשים מאסר, וגזר עונש של 28 חודשים מאסר בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה של 9 חודשים, חודשים, במצבבר ושבעה חודשים בחופף, וכן עונשים נלוויים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 20-03-2020 **מדינת ישראל נ' קאשי** (27.10.2020) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן בביצוע עבירות של שוד והפרת הוואה חוקית. בכלל הנוגע לעבירה השוד, על פי המתוואר, הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחום דלק כשהוא חבוש בקפוצין ובידו חפץ חד. הנאשם איים על המוכרת באמצעות החפץ חד, הורה לה להביא את הכסף שבקופה,לקח סך של כ- 1,500 ₪ ונמלט. בית המשפט המחויז קבע מתחם הנע בין 12 ל- 36 חודשים מאסר, והשיט על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצבבר, וכן עונשים נלוויים.

עד כאן סקירת ההחלטה.

21. **בכל הנוגע לנسبות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לכך כי חלקו של הנאשם ביצוע**

מעשה השוד הינו מינורי עד מאד. כל אשר עשה הנאשם היה לשחרר את חגורת הבטיחות של המתלוון, פעולה אשר הביאה לכך כי המתלוון ייפול אל מחוץ למוניות כאשר דיאב פתח את דלת הנהג. הנאשם לא נקט בשום אלימות, לא פיזית ולא מילולית. הנאשם לא גرم לנזקים לרכוש וכמוון גם לא פגע במתלוון. חלקו המזרע של הנאשם חייב לתת את אותותיו בעת קביעת מתחם העונש ההולם בתיק זה. זאת, לצד התחשבות כਮבולן בפסיכה הנוגגת, בערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, שהוא כאמור - בכל הנוגע לנאים - נמוכה. זאת ועוד, ובכל הנוגע להחזקת הסיכון, מדובר בלהב של סיכון יפנית שהוחזקה במגן הטלפון של הנאשם, ומכל מקום הוא לא ערך בה כל שימוש במהלך האירוע.

מן הצד الآخر, אף אם אין עסקין ביצוע בצוותא, ואף שמדובר בסיווע בלבד, מעשהו של הנאשם ונוכחותו תרמו לביצוע השוד, כאשר כפי שנטען בכתב האישום בו הודה הנאשם, מדובר אף באירוע מתוכנן עליו ידע מבעוד מועד. מכאן, מתקיים אלמנט של חומרה שגם אותו יש להביא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם. זאת, לצד ביצוע העבירה בשעת לילה מאוחרת לפני מתלוון אשר "כל חטא" היה כי רצה לפרטס את עצמו ואת משפחתו וכן אף עבד בלילות. עבירות כאליה שمبرוצעות לפני "עובד הלילה" טומנות בחובן מרכיב נוסף של חומרה.

בצד כל אלו, בל נשכח כאמור כי בסופו של יומם, פוטנציאלי הסיכון לפגיעה בגוף לא התmesh במלוא עצמותו, מהמתה שהנזק בפועל היה קל וחסית ואף הוא נגרם על ידי המעשים שבוצעו על ידי דיאב ולא על ידי הנאשם.

על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכיהם החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה הנוגגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את עבירת הסיווע לשוד שביצע הנאשם, יחד עם העבירה של החזקת סיכון, נע בין **15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים.

בעניינו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתה לחומרה או לפחות. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמדובר בערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתה. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואין מצדיק גם הוא סטייה מהמתה.

משנקבע מתחם העונש ההולם, ומשלא מצאתי מקום לחרוג מגבולותיו, אעbor לקבוע את העונש המתאים לנאים בגבולות המתחם.

העונש המתאים לנאים

בעת קביעת העונש המתאים לנאים, יש להתחשב **בנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

25. הנאשם כאמור בחר שלא להודות בביצוע העבירות שיויחסו לו בכתב האישום המקורי, אלא ניהל את משפטו במלואו תוך שנשמו הן פרשת התביעה והן פרשת ההגנה. החלטה זו של הנאשם הביאה בסופו של יומם לכך כי כתב האישום תוקן באופן ממשמעותי. אין בדיון אפוא לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה כי ניהל את משפטו. נהפוך הוא, ההחלטה להודות במינויו לו, לאחר תיקון כתב האישום, תיזקף לזכותו. זאת ועוד, הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית בדבריו בעניין זה הותירו עליו רושם עמוק. הנאשם הביע צער של חלק באירוע זהה ועל כך, כהגדירנו, שהוא "בזמן הלא נכון ובמקום הלא נכון". כאמור, התרשםתי כי צערו אמיתי וכי רצונו היה להוכיח את חפותו, רצון אשר בסופו של יומם הוכיח את עצמו בכל הנוגע לביצוע העיקרי ומהותי של המעשה. נטילת האחריות אפוא וההודהה תיזקפו נזקתו.

26. מן הצד الآخر, לנאשם עבר פלילי שאינו מבוטל (ראו טמ/1) שכן לחובתו 8 הרשעות קודמות, האחרונות היא מיום 23.9.2020 בעבירותים אiomים, היזק לרכוש ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג. בגין הרשעותיו, הוטלו על הנאשם עונשים אשר כללו מאסר בפועל לתקופות לא קצרות. עברו מוגן וככל גם עבירות רכוש רבות.

27. נסיבה נוספת שיש לקחת בחשבון ואשר אינה קשורה בביצוע העבירה, היא העונש שנגזר על דיאב, המבצע העיקרי בענייננו. כאמור, נגזרו על דיאב בגין מעשי מושא תיק זה 48 חודשים מאסר בפועל. כן הופעל במצטבר עונש של 8 חודשים מאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם שנקבע בגין מעשי של דיאב בע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר בפועל. כזכור, חלקו של דיאב עלולה לאין שיעור על חלקו המזרחי והמיןורי של הנאשם דכאן שהורשע אך בסייע.

בנסיבות אלה, יש בעונשו של דיאב כדי להשליך על ענייננו ועל העונש שייגזר על הנאשם בסופו של יומם. לפחות, כי לדיאב אף היה עבר פלילי מכבד ועניין זה נלקח בחשבון בעת גירתו דין. בשים לב לעיקרונו איחוד הענישה, לא ניתן לנתק את מלאכת גירת הדין בענייננו מעונשו של דיאב, תוך שיקוף ואבחון חלקו של הנאשם.

28. רבות נכתב על אודות עיקרון איחוד הענישה. ראו ע"פ 2836/22 מדינת ישראל נ' אמאра, פסקה 18 (7.6.2022):

"ככל, יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאים שונים המורשעים במסגרת אותה פרשה, עיקרון איחוד הענישה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מושך עיקרון איחוד הענישה לעבר הטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים, וכן בשמירה על יחס של שיקולות בין מבצעיהם של מעשים הנבדלים זה מזה בחומרתם (ראו למשל: ע"פ 12/127350 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.1.2013); ע"פ 12/2274 אבו מadi נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (27.2.2013))" (ההדגשה - לא במקור).

כוחו של עיקרון איחוד הענישה יפה גם מקום בו אחד מן הנאים הורשע בביצוע עבירה מושלת, והאחר בסיווע, תוך שמירה על **"יותם של שקלות"** בין העונשים. ראו למשל ע"פ 4959/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2022), שם מצא בית המשפט העליון להקל בעונשו של פלוני שהורשע בביצוע מספר עבירות, לרבות בהריגה, גם שעונש זה הוא פרי הסדר טיעון "סגור" והוא נכון בשעתו, וזאת מחמת שהוא "פוגע בעיקרון איחוד הענישה", באופן שהצדיק התערבות. זאת, בשם לב לעונשים שהושתו על שני שותפי לעבירה, אשר הורשעו בסיווע לכל אותן העבירות בהן הורשע פלוני.

.29 אם כן, בshallול הנתונים לחומרה ולקולא, אין סבור כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם. בהינתן מכלול השיקולים, דומני כי יש למקם את עונש מסרו בפועל של הנאשם במחצית הראשונה של מתחם העונש ההולם. זאת, בעיקר בזכות הודהתו וקבלת האחריות על מעשיו ונוכח רצונו "לפתח דף חדש ונקי" כלשון בא כוחו.

בדרכו, הכוללת הן מאסר לא קצר מאתורי סוג ובריח והן מאסרים מותנים, יוגשם עיקרון ההלימה ואף תושג הרתעת הרבים. ענישה זו תביא גם להרתעת הנאשם, ובכך ככל תקווה כי הנאשם ישוב אל דרך היישר עם תום ריצוי עונשו.

.30 אשר למאסרים מותנים, בשם לב למועד העבירות ולמועד גזר הדין, למוחות העבירות שם וכאן, להודאת הנאשם ומכלול הנטיות שפורטו לעיל, כולל חלקו המזערני כאן, ועל מנת להביא לתוצאה מידתית ומאוזנת, הנני סבור כי את המאסרים מותנים אלה בתקופתם (5 חודשים) יש להפעיל, האחד בחופף והآخر במצטבר.

סוף דבר

.31 על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **שמונה עשר (18) חודשי מאסר בפועל.**

- כמו כן, אני מפעיל את עונש המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בת"פ (**שלום קריות**)
19-02-19 44569-04-19 במאוחד עם **24796-04-19**, ביום **23.9.2020**, לתקופה של **5 חודשים**,
במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה.

- כמו כן, אני מפעיל את עונש המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בת"פ (**שלום ירושלים**)
18-12-18 64219-18.9.2019, ביום **18.9.2019**, לתקופה של **5 חודשים**, וזאת בחופף לעונש המאסר
שהוטל עליו בתיק זה.

טך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של עשרים ושלושה (23) חודשים.

מאסר זה ימנה החל ממועדו של הנאשם, ביום 13.9.2021.

- שנים עשר (12) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירות אלימות או רכוש מסווג פשוט.
- ששה (6) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירות אלימות או רכוש מסווג עוון.
- נוכחות תקופת המאסר וחלקו המינורי של הנאשם, לא מצאתו להsheet על הנאשם ענישה נוספת בעלת ביטוי כלכלי, בדמות קנס או פיצויים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.